

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ivanky Havlíkové a soudkyně Mgr. Ing. Silvie Svobodové a JUDr. Naděždy Řehákové v právní věci

žalobce

R. K.

zastoupený advokátem Mgr. Jaroslavem Fialou
sídlem Jakubská 674/2, 110 00 Praha 1

proti
žalovanému

Policejní prezidium České republiky
sídlem Strojnická 935/27, 170 89 Praha 7

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 21. 12. 2021, č. j. PPR-32422-3/ČJ-2021-990115,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Předmět řízení a vymezení sporu

1. Žalobce se žalobou podanou u Městského soudu v Praze (dále jen „soud“) dne 20. 1. 2022 domáhal zrušení sdělení Policejního prezidia České republiky (dále jen „žalovaný“) ze dne 21. 12. 2021, č. j. PPR-32422-3/ČJ-2021-990115 (dále jen „napadené sdělení“), kterým žalovaný žalobce informoval o tom, že nevyhověl jeho žádosti o výmaz osobních údajů z

evidence nežádoucích osob (dále jen „ENO“) a údajů ze Schengenského informačního systému druhé generace (dále jen „SIS II“) a o tom, jaké údaje k jeho osobě v souvislosti se zařazením do těchto evidencí vede.

II. Obsah napadeného sdělení

2. V napadeném sdělení k žádosti žalobce o výmaz osobních údajů podle § 29 odst. 2 zákona č. 110/2019 Sb., o zpracování osobních údajů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o zpracování osobních údajů“), ve spojení s § 84 odst. 2 zákona č. 273/2008 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o Policii“), čl. 41 odst. 5 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1987/2006 ze dne 20. prosince 2006 o zřízení, provozu a využívání Schengenského informačního systému druhé generace (dále jen „nařízení č. 1987/2006“) a čl. 58 odst. 5 rozhodnutí Rady 2007/533/SV ze dne 12. června 2007 o zřízení, provozování a využívání Schengenského informačního systému II (dále jen „rozhodnutí Rady 2007/533/SV“), žalovaný potvrdil, že k osobě žalobce je od 4. ledna 2019 veden záznam v systému SIS II podle čl. 24 odst. 1 nařízení č. 1987/2006. Záznam byl pořízen pro účely odepření vstupu nebo zákazu pobytu na území států schengenského prostoru. SIS II zpracovává k osobě žalobce *základní identifikační údaje, fotografie a další tvary totožnosti jako alias* (dále jen „osobní údaje“). Osobní údaje žalobce jsou zpracovávány v informačním systému, jehož účelem je zajistit v souladu s nařízením č. 1987/2006 a s rozhodnutím Rady 2007/533/SV na území členských států vysokou úroveň bezpečnosti v rámci prostoru svobody, bezpečnosti a práva Evropské unie, včetně udržování veřejné bezpečnosti a veřejného pořádku a zajišťování bezpečnosti a národní bezpečnosti, a uplatňování ustanovení hlavy IV části třetí Smlouvy o ES, pokud jde o pohyb osob na jejich územích, s využitím informací předávaných prostřednictvím tohoto systému.
3. Vnitrostátním základem pro záznam v SIS II bylo označení žalobce za osobu nežádoucí na základě § 154 odst. 2 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o pobytu cizinců“). Policie ČR na základě vlastních poznatků došla k závěru, že žalobce je cizinec, jehož pobyt na území ČR by mohl ohrozit bezpečnost státu, závažným způsobem narušit veřejný pořádek, anebo ohrozit ochranu práv a svobod druhých ve smyslu § 154 odst. 1 zákona o pobytu cizinců. Proto Policie ČR zařadila v souladu s § 154 odst. 6 zákona o pobytu cizinců žalobce do ENO ode dne 4. 1. 2019 a na základě čl. 24 odst. 1 nařízení č. 1987/2006 rovněž do SIS II.
4. Následně byly důvody, které vedly k zařazení žalobce do ENO opakovaně podle § 155 odst. 1 zákona o pobytu cizinců přezkoumávány.
5. Z opakovaných požadavků zadavatele týkajících se zařazení osobních údajů žalobce do ENO a do SIS II v rámci přezkumu podle § 155 odst. 1 zákona o pobytu cizinců a po posouzení přiměřenosti mezi důvodem zařazení žalobce do těchto informačních systémů a jeho důsledky, vyplynulo, že *existuje důvodné nebezpečí, že by žalobce mohl při pobytu na území ohrozit bezpečnost státu páčáním činnosti, která by vedla k užití síly a k ohrožení jiných osob resp. jejich života a zdraví, dále prováděním činnosti ohrožující základy demokratického státu založeného na úctě k právům a svobodám člověka a občana a rovněž by mohl ohrozit bezpečnost státu jiným obdobným způsobem např. styky s lidmi praktikujícími činnosti ohrožující bezpečnost státu.*

6. V souvislosti s opětovnou žádostí žalobce o výmaz osobních údajů z ENO a SIS II ze dne 13. 9. 2021 v souvislosti s odepřením vstupu, Policie ČR přezkoumala důvody, na jejichž základě byly osobní údaje žalobce vloženy do předmětných informačních systémů, a zjistila, že stále existuje důvodné nebezpečí, že by žalobce mohl při pobytu na území České republiky a v ostatních zemích Evropské unie závažným způsobem narušit veřejný pořádek a zároveň ohrozit bezpečnost smluvních států a dalších zájmů, pročez není možné požadavku žalobce o výmaz osobních údajů z ENO a SIS II vyhovět.
7. Žalovaný v napadeném sdělení dále konstatoval, že důvody zařazení žalobce do uvedených informačních systémů (tj. existence důvodného nebezpečí, že by žalobce mohl při pobytu na území ohrozit bezpečnost státu páčáním činnosti, která by vedla k užití síly a k ohrožení jiných osob respektive jejich života a zdraví, dále prováděním činnosti ohrožující základy demokratického státu založeného na účtě k právům a svobodám člověka a občana a rovněž by mohl ohrozit bezpečnost státu jiným obdobným způsobem např. styky s lidmi praktikujícími činnosti ohrožující bezpečnost státu) jsou tak závažné, že nelze s ohledem na § 28 odst. 2 písm. a) zákona o zpracování osobních údajů, poskytnout k dané věci bližší informace.
8. Podle § 154 odst. 6 zákona o pobytu cizinců byl žalobce zaevidován do ENO a v souladu s nařízením č. 1987/2006 byly jeho osobní údaje vloženy do SIS II do dne 4. ledna 2023.

III. Obsah žaloby a vyjádření žalovaného

9. Žalobce v žalobě namítal, že při rozhodování o zařazení osoby do ENO podle zákona o pobytu cizinců je správnímu orgánu v § 154 odst. 5 cit. předpisu uložena povinnost zachovat přiměřenost, přičemž je potřeba zejména posuzovat dopady tohoto rozhodnutí do soukromého a rodinného života cizince. Žalobce považuje své zařazení do ENO i jeho další prodloužení za nezákonné. Žalobce uvedl, že je státním příslušníkem R. f. a R. A., přičemž od roku 2015 se zdržuje se svojí manželkou a nezletilou dcerou v P. na základě pracovního víza. V roce 2015 obdržel i turistické vízum do České republiky, nicméně jej nevyužil a dle svého tvrzení v České republice nikdy ve svém životě nebyl. Ze schengenského území žalobce vycestoval pouze v lednu 2019 do A., odkud se v únoru 2019 vrátil. P. orgány bylo žalobci ústně sděleno, že jeho povolení k pobytu v P. r., které končilo dne 14. 7. 2021, nemusí být v důsledku jeho zařazení do ENO a SIS II prodlouženo. Žalobce zdůraznil, že v jeho případě došlo při zařazení do ENO ke zcela zjevnému excesu, neboť pro veřejný pořádek v České republice nepředstavuje žádnou reálnou hrozbu, je dlouhodobě usazen s celou rodinou v P., je bez záznamů v rejstříku trestů jak v R. f., tak v P. i České republice, žije zcela bezúhonný život a nemá konflikt se zákonem v žádné zemi Evropské unie. Absenci konkrétních důvodů pro své zařazení do citovaných databází vnímá žalobce coby zásah do svých osobnostních práv ve smyslu čl. 10 odst. 1 a 2 Listiny základních práv a svobod, mající nepřiměřený dopad do jeho osobního a rodinného života.
10. Žalovaný navrhl žalobu zamítnout. Uvedl, že podle § 155 odst. 1 zákona o pobytu cizinců Policie ČR přezkoumává důvody, které vedly k zařazení cizince do ENO jedenkrát ročně nebo vždy, má-li poznatky tyto důvody zpochybňující, a na základě tohoto přezkumu cizince v evidenci ponechá nebo jej z této evidence neprodleně vyřadí. Žalobce byl v rámci opakovaného přezkumu žalobou napadeným sdělením informován o zákonných důvodech označení za nežádoucí osobu a rovněž i důvodech vedení záznamu v ENO a v SIS II. Důvody zařazení žalobce do výše uvedených evidencí (důvodné nebezpečí, že by mohl žalobce při

pobytu na území ohrozit bezpečnost státu páčáním činnosti, která by vedla k užití síly a k ohrožení jiných osob respektive jejich života, zdraví a majetku a rovněž by mohl ohrozit bezpečnost státu jiným obdobným způsobem např. styky s lidmi nebo organizováním styků s lidmi praktikujícími činnosti ohrožující bezpečnost nejen České republiky, ale rovněž států schengenského prostoru) byly natolik závažné, že nebylo k dané věci možné s odkazem na § 28 odst. 2 písm. a) zákona o zpracování osobních údajů poskytnout bližší informace. Žalovaný odmítl, že by postupem Policie ČR bylo bezdůvodně zasaženo do osobnostních práv žalobce a poškozeno tak jeho dobré jméno, pověst a čest. Přiměřenost dopadů postupu žalovaného do soukromého a rodinného života žalobce byla opakovaně posouzena při uplatnění požadavku zadavatele, případ žalobce byl komplexně i individuálně vyhodnocen, přičemž z provedených přezkumů vyplynulo, že stále existuje důvodné nebezpečí, že by žalobce mohl při pobytu na území České republiky a v ostatních zemích schengenského prostoru závažným způsobem narušit veřejný pořádek a zároveň ohrozit bezpečnost smluvních států a dalších zájmů. Žalovaný proto na vedení záznamu žalobce v ENO a SIS II trvá. Důvody vedení záznamů žalobce v ENO a SIS II jsou dle žalovaného řádně zadokumentovány a stejně tak jsou uvedeny i důvody pro ponechání těchto záznamů v předmětných evidencích v rámci provedených přezkumů, jejichž podklady tvoří současně i spisový materiál vedený v utajovaném režimu. Žalovaný závěrem shrnul, že byly naplněny všechny zákonné důvody pro označení žalobce za nežádoucí osobu a vložení jeho osobních údajů do ENO a do SIS II, přičemž bylo dbáno na zachování přiměřenosti provedeného zásahu a rovněž byly reflektovány individuální okolnosti případu žalobce. Napadené sdělení bylo vydáno v souladu s platnou právní úpravou, je náležité a řádně odůvodněno, přičemž je současně nutné jej považovat za srozumitelné, dostatečně určité a individuálně vyřízené ve všech svých souvislostech.

11. Žalovaný předložil soudu spisový materiál, sestávající jednak ze spisu vedeného na Odboru pověřence pro ochranu osobních údajů Policejního prezidenta, jednak ze spisového materiálu vedeného na Ředitelství služby cizinecké policie. Žalovaný uvedl, že část spisového materiálu Ředitelství služby cizinecké policie je vedena jako utajovaná informace stupně utajení „Důvěrné“ a „Vyhrazené“ ve smyslu § 4 písm. c) a písm. d) zákona č. 412/2005 Sb., o ochraně utajovaných informací a o bezpečnostní způsobilosti, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o ochraně utajovaných informací“). Žalovaný proto v souladu s § 45 odst. 3 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) požádal o vyloučení této části spisu z možnosti nahlížení do spisu.

IV. Jednání před soudem

12. Při jednání konaném dne 14. 2. 2024 účastníci řízení setrvali na svých procesních stanoviscích.
13. Právní zástupce žalobce poukázal na obsah podané žaloby, který rekapituloval, přičemž zdůraznil, že evidování žalobce v ENO a zařazení do SIS II je výrazným zásahem do jeho osobního života. Závěrem navrhl, aby soud napadené sdělení pro nezákonnost zrušil.
14. Žalovaný odkázal na odůvodnění napadeného sdělení a obsah vyjádření k žalobě a poznamenal, že podrobnosti svědčící pro závěr o zařazení žalobce do předmětných evidencí se nacházejí ve správním spise vedeném v utajovaném režimu. Závěrem navrhl, aby soud žalobu zamítl.

15. Návrhy na provedení důkazů označené žalobcem v žalobě soud pro nadbytečnost neprováděl, neboť se v rozsahu relevantním pro projednání věci jedná o listiny, které jsou součástí správního spisu, z něhož soud při přezkumu napadeného rozhodnutí obligatorně vychází a jehož obsah s ohledem na právní názor soudu k rozhodnutí věci zcela postačoval. Správním spisem se dokazování neprovádí (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 1. 2009, č. j. 9 Afs 8/2008 - 117, č. 2383/2011 Sb. NSS).

V. Posouzení věci Městským soudem v Praze

16. Žaloba byla podána včas (§ 72 odst. 1 s. ř. s.), osobou k tomu oprávněnou (§ 65 odst. 1 s. ř. s.) a je přípustná (§ 65, § 68 a § 70 s. ř. s.). Napadené rozhodnutí i řízení, které mu předcházelo, soud přezkoumal na základě skutkového a právního stavu v době vydání rozhodnutí a v mezích uplatněných žalobních bodů (§ 75 odst. 1 a 2 s. ř. s.), jakož i z pohledu vad, k nimž je povinen přihlížet z úřední povinnosti, a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
17. Při rozhodování soud vycházel zejména z následující právní úpravy:
18. Dle článku 15 odst. 1 Obecného nařízení o ochraně osobních údajů Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679 ze dne 27. 4. 2016, o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů (dále jen „nařízení č. 2016/679“), *subjekt údajů má právo získat od správce potvrzení, zda osobní údaje, které se ho týkají, jsou či nejsou zpracovávány, a pokud je tomu tak, má právo získat přístup k těmto osobním údajům a k následujícím informacím:*
- a) účely zpracování;*
 - b) kategorie dotčených osobních údajů;*
 - c) příjemci nebo kategorie příjemců, kterým osobní údaje byly nebo budou zpřístupněny, zejména příjemci ve třetích zemích nebo v mezinárodních organizacích;*
 - d) plánovaná doba, po kterou budou osobní údaje uloženy, nebo není-li ji možné určit, kritéria použitá ke stanovení této doby;*
 - e) existence práva požadovat od správce opravu nebo výmaz osobních údajů týkajících se subjektu údajů nebo omezení jejich zpracování a nebo vznést námitku proti tomuto zpracování;*
 - f) právo podat stížnost u dozorového úřadu;*
 - g) veškeré dostupné informace o zdroji osobních údajů, pokud nejsou získány od subjektu údajů;*
 - h) skutečnost, že dochází k automatizované rozhodování, včetně profilování, uvedenému v čl. 22 odst. 1 a 4, a přinejmenším v těchto případech smysluplné informace týkající se použitého postupu, jakož i významu a předpokládaných důsledků takového zpracování pro subjekt údajů.*
19. Dle článku 17 odst. 1 nařízení č. 2016/679 *subjekt údajů má právo na to, aby správce bez zbytečného odkladu vymazal osobní údaje, které se daného subjektu údajů týkají, a správce má povinnost osobní údaje bez zbytečného odkladu vymazat, pokud je dán jeden z těchto důvodů:*
- a) osobní údaje již nejsou potřebné pro účely, pro které byly shromážděny nebo jinak zpracovány;*

- b) subjekt údajů odvolá souhlas, na jehož základě byly údaje podle čl. 6 odst. 1 písm. a) nebo čl. 9 odst. 2 písm. a) zpracovány, a neexistuje žádný další právní důvod pro zpracování;*
- c) subjekt údajů vznese námitky proti zpracování podle čl. 21 odst. 1 a neexistují žádné převažující oprávněné důvody pro zpracování nebo subjekt údajů vznese námitky proti zpracování podle čl. 21 odst. 2;*
- d) osobní údaje byly zpracovány protiprávně;*
- e) osobní údaje musí být vymazány ke splnění právní povinnosti stanovené v právu Unie nebo členského státu, které se na správce vztahuje;*
- f) osobní údaje byly shromážděny v souvislosti s nabídkou služeb informační společnosti podle čl. 8 odst. 1.*

20. Dle článku 17 odst. 3. písm. b) nařízení č. 2016/679 odstavce 1 a 2 se neuplatní, pokud je zpracování nezbytné pro splnění právní povinnosti, jež vyžaduje zpracování podle práva Unie nebo členského státu, které se na správce vztahuje, nebo pro splnění úkolu provedeného ve veřejném zájmu nebo při výkonu veřejné moci, kterým je správce pověřen;
21. Dle článku 23 odst. 1 nařízení č. 2016/679 právo Unie nebo členského státu, které se na správce nebo zpracovatele vztahuje, může prostřednictvím legislativního opatření omezit rozsah povinností a práv uvedených v člancích 12 až 22 a v článku 34, jakož i v článku 5, v rozsahu, v jakém ustanovení tohoto článku odpovídají právům a povinnostem stanoveným v člancích 12 až 22, jestliže takové omezení respektuje podstatu základních práv a svobod a představuje nezbytné a přiměřené opatření v demokratické společnosti s cílem zajistit:
 - a) národní bezpečnost;*
 - b) obranu;*
 - c) veřejnou bezpečnost;*
 - d) prevenci, vyšetřování, odhalování či stíhání trestných činů nebo výkon trestů, včetně ochrany před hrozbami pro veřejnou bezpečnost a jejich předcházení;*
 - e) jiné důležité cíle obecného veřejného zájmu Unie nebo členského státu, zejména důležitý hospodářský nebo finanční zájem Unie nebo členského státu, včetně peněžních, rozpočtových a daňových záležitostí, veřejného zdraví a sociálního zabezpečení;*
 - f) ochranu nezávislosti soudnictví a soudních řízení;*
 - g) prevenci, vyšetřování, odhalování a stíhání porušování etických pravidel regulovaných povolání;*
 - h) monitorovací, inspekční nebo regulační funkci spojenou, i pouze příležitostně, s výkonem veřejné moci v případech uvedených v písmenech a) až e) a g);*
 - i) ochranu subjektu údajů nebo práv a svobod druhých;*
 - j) vymáhání občanskoprávních nároků.*
22. Podle § 28 odst. 1 zákona o zpracování osobních údajů spravující orgán na žádost subjektu údajů sdělí, zda zpracovává osobní údaje vztahující se k jeho osobě. Jestliže takové údaje spravující orgán zpracovává, předá je subjektu údajů a sdělí mu informace o a) účelu zpracování osobních údajů, b) právních předpisech, na základě kterých tyto údaje převážně zpracovává, c) příjemcích, popřípadě kategoriích příjemců, d) předpokládané době uchování nebo způsobu jejího určení, e) právu požádat o opravu, omezení zpracování nebo výmaz osobních údajů a f) zdroji těchto údajů.
23. Podle § 28 odst. 2 zákona o zpracování osobních údajů spravující orgán žádosti podle odstavce 1 nevyhoví, popřípadě vyhoví pouze částečně, pokud by vyhověním došlo k ohrožení a) plnění úkolu v oblasti předcházení, vyhledávání a odhalování trestné činnosti, stíhání trestných činů, výkonu trestů a ochranných opatření, zajišťování bezpečnosti České republiky nebo zajišťování

veřejného pořádku a vnitřní bezpečnosti, včetně pátrání po osobách a věcech, b) průběhu řízení o přestupku, kázeňském přestupku nebo jednání, které má znaky přestupku, c) ochrany utajovaných informací, nebo d) oprávněných zájmů třetí osoby.

24. Podle § 29 odst. 2 zákona o zpracování osobních údajů *spravující orgán na žádost subjektu údajů provede výmaz osobních údajů vztahujících se k jeho osobě, pokud spravující orgán porušil zásady zpracování osobních údajů podle § 25 nebo jiného právního předpisu nebo omezení zpracování některých kategorií osobních údajů, nebo pokud má spravující orgán povinnost tyto údaje vymazat.*
25. Podle čl. 1 odst. 2 nařízení č. 1987/2006 *je účelem SIS II zajistit v souladu s tímto nařízením na územích členských států vysokou úroveň bezpečnosti v rámci prostoru svobody, bezpečnosti a práva Evropské unie, včetně udržování veřejné bezpečnosti a veřejného pořádku a zajišťování bezpečnosti a národní bezpečnosti, a uplatňovat ustanovení Hlavy IV části třetí Smlouvy o ES, pokud jde o pohyb osob na jejich územích, s využitím informací předávaných prostřednictvím tohoto systému.*
26. Podle čl. 21 nařízení č. 1987/2006 *členský stát před pořízením záznamu ověří, zda je daný případ dostatečně přiměřený, relevantní a závažný pro vložení do SIS II.*
27. Podle čl. 24 odst. 1 nařízení č. 1987/2006 *se údaje týkající se státních příslušníků třetích zemí, o kterých byl pořízen záznam pro účely odepření vstupu nebo pobytu, vloží na základě vnitrostátního záznamu vyplývajícího z rozhodnutí přijatého příslušnými správními orgány nebo soudy v souladu s procesními předpisy, které stanoví vnitrostátní právní předpisy. Toto rozhodnutí může být učiněno pouze na základě posouzení jednotlivých případů. Odvolání proti těmto rozhodnutím se podávají v souladu s vnitrostátními právními předpisy.*
28. Podle čl. 24 odst. 2 nařízení č. 1987/2006 *se záznam vloží, pokud se rozhodnutí uvedené v odstavci 1 zakládalo na tom, že přítomnost státního příslušníka třetí země na území členského státu může představovat ohrožení veřejného pořádku, veřejné bezpečnosti nebo bezpečnosti státu.*
29. Podle čl. 29 odst. 1 nařízení č. 1987/2006 *se záznamy vložené do SIS II podle tohoto nařízení uchovávají pouze po dobu nezbytnou pro splnění účelů, pro které byly vloženy. Podle čl. 29 odst. 2 citovaného nařízení do tří let od vložení takového záznamu do SIS II přezkoumá členský stát, který záznam pořídil, nutnost jej zachovat.*
30. Podle čl. 41 odst. 5 nařízení č. 1987/2006 *má každý právo na opravu věcně nepřesných údajů nebo výmaz protiprávně uchovávaných údajů, které se jej týkají.*
31. Podle čl. 58 odst. 5 rozhodnutí Rady 2007/533/SV *má každý právo na opravu věcně nepřesných údajů nebo výmaz protiprávně uchovávaných údajů, které se jej týkají.*
32. Podle § 154 odst. 1 zákona o pobytu cizinců *se nežádoucí osobou rozumí cizinec, jemuž nelze umožnit vstup na území z důvodu, že by tento cizinec při pobytu na území mohl ohrozit bezpečnost státu, závažným způsobem narušit veřejný pořádek, ohrozit veřejné zdraví nebo ochranu práv a svobod druhých nebo obdobný zájem chráněný na základě závazku vyplývajícího z mezinárodní smlouvy.*
33. Podle § 154 odst. 2 zákona o pobytu cizinců *policie rozhodne o označení cizince za nežádoucí osobu na základě vlastních poznatků, požadavku ústředního správního úřadu České republiky, požadavku zpravodajské služby České republiky anebo závazku vyplývajícího z mezinárodní smlouvy.*

34. Podle § 154 odst. 6 zákona o pobytu cizinců *cizinec označený za nežádoucí osobu je evidován v evidenci nežádoucích osob. Je-li důvodné nebezpečí, že cizinec označený za nežádoucí osobu může závažným způsobem narušit veřejný pořádek nebo ohrozit bezpečnost smluvních států, policie zařadí do informačního systému smluvních států údaje v rozsahu stanoveném přímo použitelným právním předpisem Evropských společenství; to neplatí v případě občana Evropské unie nebo občana smluvního státu.*
35. Podle § 158 odst. 1 zákona o pobytu cizinců *policie při výkonu působnosti podle tohoto zákona provozuje informační systém cizinců, v němž se mj. o cizinci vedou údaje o důvodu zařazení do evidence nežádoucích osob s uvedením doby platnosti omezení vstupu na území (viz písm. b) bod 7. tohoto ustanovení).*
36. Podle § 84 odst. 1 zákona o Policii ČR *policie v souladu se závazky České republiky vyplývajícími z mezinárodních smluv o odstraňování kontrol na společných hranicích a s nimi souvisejících předpisů Evropské unie provádí zpracování informací včetně osobních údajů v Schengenském informačním systému.*
37. Podle § 84 odst. 2 zákona o Policii ČR *policejní prezidium provozuje národní součást Schengenského informačního systému a plní úkoly orgánu centrálně odpovědného za národní součást Schengenského informačního systému a úkoly orgánu zajišťujícího výměnu doplňujících informací k záznamům v Schengenském informačním systému.*
38. Soud se předně zabýval povahou napadeného sdělení a dospěl k závěru, že sdělení žalovaného je rozhodnutím správního orgánu podle § 65 a násl. s. ř. s. (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 6. 2014, č. j. 1 Aps 15/2013-33, shodně též rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 7. 10. 2016, č. j. 8 As 37/2016-31, ze dne 9. 8. 2018, č. j. 9 Azs 49/2018-50 a ze dne 6. 5. 2020, č. j. 1 Azs 475/2019- 82), neboť dle ustálené judikatury je třeba sdělení žalovaného k žádosti o výmaz osobních údajů z ENO a údajů ze SIS II považovat za rozhodnutí správního orgánu v materiálním smyslu, proti němuž lze přímo brojit žalobou u správního soudu, aniž by bylo třeba předtím marně vyčerpat jiné prostředky ochrany.
39. Věcným rámcem projednávané věci je zákonnost zpracovávání osobních údajů žalobce orgány Policie ČR. Předmětem řízení je tak přezkum důvodů, pro které jsou zpracovávány osobní údaje žalobce, respektive zjištění, zda tyto důvody již neodpadly, tj. zda není dán důvod pro výmaz (tedy ukončení dalšího zpracovávání) osobních údajů žalovaným. Právním rámcem těchto úvah jsou pak odpovídající ustanovení přímo aplikovatelného práva Evropské unie: Obecné nařízení o ochraně osobních údajů č. 2016/679, stejně jako ustanovení kapitoly VI (ochrana údajů) nařízení č. 1987/2006. V rovině vnitrostátní jsou to pak zákon o zpracovávání osobních údajů, který je však použitelný pouze do té míry, pokud přímo aplikovatelné nařízení EU nestanoví jinak, stejně jako odpovídající ustanovení zákona o Policii a zákona o pobytu cizinců. Zatímco předpisy na ochranu osobních údajů (nařízení č. 2016/679 a zákon o zpracovávání osobních údajů) poskytují obecný procesní a institucionální rámec zpracovávání osobních údajů, nařízení č. 1987/2006, respektive zákon o Policii a zákon o pobytu cizinců, pak poskytují právní základ pro nakládání s osobními údaji ve smyslu článku 6 odst. 1 písm. c) či e) a odst. 3 nařízení č. 2016/679. V tomto věcném a právním rámci se pak vede spor o pokračující důvodnost zpracovávání osobních údajů žalobce, respektive nevyhovění jeho žádosti o výmaz těchto údajů podle čl. 41 odst. 5 nařízení č. 1987/2006, respektive § 29 zákona o zpracovávání osobních údajů, v obecné rovině ukotvených do čl. 17 nařízení č. 2019/679.

40. V rozsudku ze dne 25. 11. 2011, č. j. 7 As 31/2011-101, Nejvyšší správní soud podtrhl význam plné soudní kontroly jako protiváhy k omezenému přístupu účastníka řízení k utajovaným skutečnostem. Omezený přístup účastníka řízení k určitým utajovaným skutečnostem, a logicky proto absence jejich specifického hodnocení ve veřejně přístupném odůvodnění soudního rozhodnutí, bude suplována plným přístupem soudu a přezkumu všech utajovaných skutečností, na kterých správní orgán založil své rozhodnutí (srov. rovněž rozšířený senát NSS v usnesení ze dne 1. 3. 2016, č. j. 4 As 1/2015-40, č. 3667/2018 Sb. NSS, ve kterém odkázal na předchozí rozsudek NSS ze dne 15. 7. 2010, č. j. 9 As 9/2010-94, a na něj navazující rozsudek Evropského soudu pro lidská práva ze dne 26. 11. 2015, *Regner proti České republice*, stížnost č. 35289/11, jímž byl přístup NSS aprobován, stejně jako v následném rozsudku velkého senátu ESLP v téže věci ze dne 19. 9. 2017). Obdobně v kontextu rozhodování v rámci práva Unie, srov. kupř. rozsudek velkého senátu Soudního dvora ze dne 4. června 2013 ve věci *ZZ proti Secretary of State for the Home Department*, věc C-300/11, body 54 an., kde Soudní dvůr EU rovněž akceptoval, že v soudním i správním řízení může být nezbytné nesdělít dotčené osobě určité informace především s ohledem na ochranu veřejné bezpečnosti a další naléhavé veřejné zájmy.
41. Soud se předně zabýval stěžejní žalobní námitkou, a tou je nedůvodnost označení žalobce za nežádoucí osobu a následné jeho zařazení do ENO a SIS II. Za tím účelem se devátý senát Městského soudu v Praze v plném složení seznámil s obsahem utajované části správního spisu, která byla soudu postoupena odděleně od zbylé části spisové dokumentace, a odpovídajícím způsobem zabezpečena.
42. Soud poté, co utajované informace přezkoumal, shledal, že v dané věci je dán důvod vést tyto informace odděleně od zbytku správního spisu, a že nad právem účastníka se s nimi seznámit a vyjádřit se k nim, převažuje zájem na jejich utajení ve smyslu § 28 odst. 2 písm. a) zákona zpracování osobních údajů. Soud proto nekonstatoval jejich obsah při jednání a rovněž neumožnil žalobci do této části spisové dokumentace nahlédnout.
43. Soud jsa si vědom své povinnosti ověřit, zda je daný případ dostatečně přiměřený, relevantní a závažný pro zařazení do ENO a vložení osobních údajů žalobce do SIS II, a závažnosti tohoto opatření pro osobu, které se to týká, seznal, že v utajované části spisové dokumentace jsou uvedeny skutečnosti odůvodňující závěr, že se v případě žalobce jedná o osobu, u níž *existuje důvodné nebezpečí, že by mohla při pobytu na území ohrozit bezpečnost státu páčáním činnosti, která by vedla k užití síly a k ohrožení jiných osob resp. jejich života a zdraví, dále prováděním činnosti ohrožující základy demokratického státu založeného na úctě k právům a svobodám člověka a občana a rovněž by mohla ohrozit bezpečnost státu jiným obdobným způsobem např. styky s lidmi praktikujícími činnosti ohrožující bezpečnost státu*, tedy jinými slovy, že stále existuje důvodné nebezpečí, že by žalobce mohl při pobytu na území České republiky a v ostatních zemích Evropské unie závažným způsobem narušit veřejný pořádek a zároveň ohrozit bezpečnost smluvních států a dalších zájmů, odůvodňující ve smyslu čl. 24 odst. 2 nařízení č. 1987/2006 a § 154 zákona o pobytu cizinců jeho zařazení a vedení v ENO a v SIS II, pročez není možné požadavku žalobce na výmaz osobních údajů z ENO a SIS II vyhovět.
44. Soud podotýká, že závažnost potenciálního narušení veřejného pořádku, resp. ohrožení bezpečnosti státu je stanovena v § 154 odst. 1 zákona o pobytu cizinců jako podmínka zápisu do ENO: „...by tento cizinec při pobytu na území mohl ohrozit bezpečnost státu, závažným způsobem narušit veřejný pořádek, ohrozit veřejné zdraví...“. Závažnost narušení veřejného pořádku, resp. ohrožení bezpečnosti státu podle zákona o pobytu cizinců se vztahuje k míře

potenciálního rizika, která může nastat při pobytu daného cizince na území ČR; není třeba prokazovat ani odůvodňovat, že žalobce již veřejný pořádek nebo bezpečnost státu narušil či ohrozil.

45. Soud uzavírá, že po prostudování úplné spisové dokumentace včetně utajované části je toho názoru, že tam uvedené skutečnosti plně odůvodňují závěr žalovaného, že zákonné požadavky pro zpracovávání osobních údajů žalobce a jeho zahrnutí do odpovídajících databází byly dány.
46. Soud se dále zabýval druhou námitkou žalobce, a to otázkou přiměřenosti jeho zařazení do ENO a SIS II. Soud vycházel z předpokladu, že zápis do ENO a SIS II má zcela jistě negativní vliv na život osoby do těchto evidencí zapsané. Soud však s ohledem na mimořádnou závažnost informací, které byly uvedené v utajované části spisu, považoval toto opatření za přiměřené, a to i za situace, že žalobce již zřejmě nějaké pobytové oprávnění na území EU minimálně do 14. 7. 2021 měl a tato omezení tedy zcela jistě pociťuje intenzivněji než osoba, která teprve o pobytové oprávnění na území EU žádá.
47. Soud však, jsa si vědom závazku České republiky zajistit v souladu s nařízením č. 1987/2006 na územích členských států vysokou úroveň bezpečnosti v rámci prostoru svobody, bezpečnosti a práva Evropské unie, včetně udržování veřejné bezpečnosti a veřejného pořádku a zajišťování bezpečnosti a národní bezpečnosti, vycházel z premisy, že na vstup na území České republiky ani na volný pohyb v rámci zemí EU ze strany příslušníka třetího státu není právní nárok, a dospěl k závěru, že zájem na ochraně bezpečnosti a veřejného pořádku České republiky a ostatních států EU má přednost před právem příslušníka třetího státu na volný pohyb v rámci schengenského prostoru. Proto shodně se žalovaným shledal zařazení žalobce do ENO a SIS II a jeho další vedení v předmětných informačních systémech za přiměřené jeho důsledkům.

VI. Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

48. Na základě shora uvedených skutečností proto Městský soud v Praze žalobu podle § 78 odst. 7 s. ř. s. jako nedůvodnou zamítl.
49. Výrok o nákladech řízení je dán § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce neměl ve věci úspěch, soud mu proto náhradu nákladů řízení nepřiznal. Žalovanému správnímu orgánu, který byl v řízení úspěšný, žádné náklady nad rámec jeho běžné úřední činnosti nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 14. února 2024

JUDr. Ivanka Havlíková v. r.
předsedkyně senátu